

הנשים יודעות

בנות הזוג נושאות ביצירת דרור משעני את מועקות הזוגיות. הן מכילות את כאבי הגבר, הן נבונות, הן מניעות את העלילה

★ "האיש שרצה לדעת הכל" (סדרת "החוקר אברהם אברהם"), דרור משעני, אחוזת בית, 245 עמ'

חוקר את המודל הזה של מסגרת חיים אנושית, והוא מעלה אל שולחן הבריקה שני זוגות מקבילים. החוקר המשטרתי ומריאנקה הם זוג אחד, בתחילת יחסיו, עם נתוני פתיחה לא קלים. הזוג האחר, מלי וקובי, הורים צעירים לשתי בנות קטנות. היא פקידה מצליחה בבנק, הוא מובטל ואינו יציב. נישואיהם רצופים טראומות וקשיים. בשני הזוגות הגבר מסתיר סודות מפני האישה.

הנשים ביצירת משעני נושאות את נטל מועקות הזוגיות. הן מכילות את כאביו של בן זוגן, הן נבונות, הן סבלניות, הן חומלות, הן מניעות את העלילה מפני שהן מראות לגברים אופציות שלא היו ערים להן. אם מדור בר בז'אנר שנודע מלכתחילה בגבריותו, הרי שמשעני מעניק בו מקום דומיננטי לנשים. הן אינן החוקרות, הן עדיין הקורבן (במקרה הזה משעני ממקד גם התבוננות במקרי אונס), אך הן משמיעות את קולו הפנימי הדמום של הגבר. ואם הסופר מסיים את הרומן הנוכחי מתוך תודעת מריאנקה, האירופית שנקלעה לחולון הישרא-לית, שהאוויר בה "יבש ומאובק", יש בכך יותר מרמז שדמותה תתפוס מקום מרכזי בהמשך הסדרה. הסוקרת קצרת רוח עד אז. ♦

1 יום שבו אני נכנסת לספר השלישי בסדרה, אני מתכחשת למחויבות משפחתית. בירכתי זיכרוני אני יודעת שבאחת ורבע אני צריכה להתניע את המכוננית, אבל כיום שבו אברהם אברהם מסתתר מאחורי עמוד בטון בנמל התעופה, כדי להתמודד בהיחבא עם האכזבה שצפה כי "לא האמין שהיא תבוא והיה בטוח שיחזור הביתה לבר", אני לא מסוגלת להינתק מהספר. אני דוחה את שעת היציאה ולבסוף מאחרת להגיע ונזפת בלי שאתנצל או איעלב, כי מילות תגובה עלולות להאריך את זמן השיבה שלי לחקירת רצח לאה ייגר.

בעבר כבלתי עצמי ברצון לשני הספרים הקודמים בסדרה, שניהם משובחים גם מעבר לתחומי הז'אנר. בתוך הקריאה הפעם אני נהנית מעצם ההתפתחות של הסופר דרור משעני (חולון, 1975), שטווה בשלמות סגנונית סייפור מבוסס מכל היבט. טון הכתיבה שלו מינורי וצנוע כגיבורו, וכמותו הוא נקי מדרמטיות מיותרת. מעבר לכך שוריו המעולים כבנאי של טקסט ספרותי, משעני משתית את סיפורו, כתמיד, על רגישות לנפש האנושית ולפגיעותה. תה. כמוכן שאני נהנית הפעם גם מעצם המפגש המחודש עם החוקר המושך אמפתיה.

זאת אינה עוד עלילת מתח שחוקר בעל מאפיינים מקובעים מככב בה. אברהם אברהם הוא בן אדם והוא משתנה. הוא אפילו מפסיק לעשן. הוא אנטי-גיבור שאפשר לגעת בו. זהו גבר שאינו מאמין שהוא ראוי לאישה שתטוס למענו מבריטל לישראל. זהו גבר שקודם ללשכת מפקד אגף החקירות והמודיעין המרחבי והוא מתמלא חששות וספקות עצמיים בעודו ניגש לחקירת תיק הרצח הראשון בתפקידו החדש.

עמיתיו קוראים לו אבי, וגם זאת מעין העלאה בדרגה, כי יש בשם הזה משהו גברי וחד ושיווני בתוך מי-לייה גבריי-ישראלי. אך בתוכו הוא נשאר אברהם. גבר שאישיותו כמעט מחוקה, חסר ביטחון עצמי, משותק מבחינה רגשית, נעדר ברק בהופעתו, בפעולותיו ובשיח-תו. אברהם, שאביו אשר לקה באירוע מוחי הוא התגלמות מוקצנת של אברהם עצמו, הוא איש שחש על פי תהום בחייו הפרטיים ובעבודתו.

סדק מואר אחד יש בסך כל תכונותיו, כפי שהוא תופס אותן, וגם אותו אין הוא יודע להעריך כערכו. הרבי פקד ניחן באינטואיציות מכווננות ועקשניות, אך הרעד המאיים בתוכו גדול, והוא נדחף ומטריד את הבוסית שלו לשעבר בהזדקקותו לאישורה. במקביל הוא מפספס את תבונתה של אהובתו הצופה בו ויודעת מה עובר עליו. משעני מתעניין בזוגיות. במקביל לחקירת הרצח הוא